

Rapport från stadsdelsnämnd Hägersten-Älvsjö

Pandemin har begränsat demokratin. Vid de månatliga sammanträdena i stadsdelsnämnden har endast en medlem per parti tillåtits vara fysiskt närvarande, övriga har hänvisats till digital närvaro i ett digitalt system fungerat mycket bristfälligt. Vid ett tillfälle var det inte möjligt med digital närvaro då tekniker saknades. Även allmänhet som önskat närvaro för att ställa frågor har hänvisats till att delta digitalt eller per telefon. Stadsdelsnämndens möjligheter att göra verksamhetsbesök och att träffa personal har också begränsats.

Den blågröna majoriteten har varit kompakt sammanhållen även under år 2021. Ansvaret verkar inskränka sig till att bestämma pengapåsens storlek. I övrigt överlämnar de blågröna med varm tass ansvaret för verksamheten åt tjänstemännen.

Information från förvaltningen till stadsdelsnämnden har fungerat bristfälligt under året. Det har förekommit att information om nedlagda eller flyttade verksamhet delges oss valda politiker genom djungeltelegrafan eller ännu värre genom lokalpressen.

Förskolorna

Babyboomen har nu blivit en skolbarnsboom. Följden är att antalet förskoleplatser måste minskas, tyvärr ibland genom nedläggning av omtyckta förskolor. Ett lokalt problem i vår stadsdelsnämnds område är att när förskolorna inte är planerade från början utan skall planeras in efter att det bostadsområdet är byggt så blir det inte mycket uteyta kvar för barnen. Vänsterpartiet har upprepade gånger påtalat att när nya bostadsområden planeras måste offentlig service (inklusive kollektivtrafik) och annan service finnas med i planeringen från början och vara klar att tas i bruk när bostäderna är inflyttningsklara.

Fritidsgårdar och parklekar

Nedläggningen av Hövdingagården har väckt berättigad irritation. Hövdingagården är en friliggande byggnad invid Aspuddens 0 – 9 skola som använts optimalt – verksamhet för pensionärer (både PRO och Seniorhälsan) dagtid, fritidsklubb för mellanstadiebarn eftermiddagar och fritidsgård för tonåringar kvällstid. Då en ny fritidsgård vid Liljeholmen planeras startas hösten 2022 beslöt förvaltningen att säga upp både Hövdingagården och även ungdoms-

caféet i Gröndal. Följden blir nu att stadsdelsnämnden utbud av fritidsgårdar minskar från fyra till två under hösten 2022 och att både fritidsklubben och pensionärsverksamheten blir husvilla.

Individ- och familjeomsorg

Hägersten-Älvsjö är ett "medelklassområde" där den genomsnittliga invånaren har det ganska bra, men det hindrar inte att det finns många människor med problem. Mycket av psykisk ohälsa och många "bokstavs barn" med svår problematik. Jag har fullt förtroende för socialtjänstens handläggare, men även med omfattande arbete med hög kvalitet måste ibland barn och ungdomar placeras utanför hemmet – ibland för att det är brister i föräldraomsorgen, ibland för att barnens problem är så svåra att vården inte kan tillgodoses på hemmaplan. Pandemin har också här varit ett problem – svårigheter med att göra hembesök och att följa upp familjehemsplaceringar i tillräcklig omfattning. Denna del av verksamheten är kraftigt underfinansierad vilket vi påtalat.

Socialpsykiatri och social omsorg

Dessa verksamheter har varit flaggskepp för stadsdelsnämnden. Vi har i vårt område många boendeenheter inom LSS-området och vi har också haft flera dagliga verksamheter och träfflokaler som gett förutsättningar för ett varierat utbud och verklig valfrihet. Tyvärr har besparingar gjorts genom koncentration av verksamheter till ett fåtal lokaler. Från att ha haft tre öppna träffpunkter med varierande verksamhet så har dessa nu koncentrerats till en och den ligger i Älvsjö. En trevlig lokal, men inte tillgänglig för rörelsehindrade och inte heller centralt belägen. Även de dagliga verksamheterna koncentreras till färre lokaler.

Äldreomsorg

De äldre har drabbats hårt av pandemin. Ett annat av stadsdelsnämndens flaggskepp – aktivitetscentra och dagverksamheter - har gått på sparklås. Många äldre har blivit isolerade och farit illa. Bristerna i samarbetet mellan sjukvården och socialtjänstens äldreomsorg har blivit mycket tydliga under pandemin och att vården bedrivs enligt principer som är avpassade efter industriell verksamhet (New Public Management och Just In Time) har inte gjort saken bättre.

Det hela blir inte bättre av att stadsdelsförvaltningen driver kvarboendepri-nci-pen in absurdum. Äldre med stora vårdbehov beviljas inte äldreboende förrän de behöver insatser av hemtjänsten mer än åtta gånger per dygn. Enligt riktlinjerna är det mer än omsorgsbehovet som skall beaktas – upplevd social isolering, demenssjukdomar, de anhörigas situation... Men detta beaktas i mycket liten utsträckning. Social isolering i hemmet (ofta föranledd av att bostaden och även utemiljön är otillgänglig) skall avhjälpas genom hemtjänst till social samvaro i det egna hemmet. Och anhörigvårdare som behöver avlastning får det genom hemtjänst med följden att de inte får den samman-hängande vila som de behöver och önskar.

Parkskötsel och utemiljö

Vi har upprepade gånger föreslagit att parkskötseln skall övertas i egen regi. Nuvarande avtal fungerar inte bra. De många medborgarförslag som inkommer handlar ofta om stadsdelens utemiljö och många är kreativa och bra och inte heller kostsamma.

Stadsplanering

Stadsdelsnämnden är remissinstans i stadsplaneringen. Ett mantra som ofta hörs är att bostadsbyggande skall ske på redan asfalterad yta i kollektivtrafik-nära lägen. I vårt redan högt exploaterade område som är underförsörjt med grönytor så blir det grönytor i kollektivtrafiknära lägen som föreslås bebyggda. Hänsyn tas inte heller till att kollektivtrafiken i vårt område redan är överbelas-tad. Vi anser att kranskommunerna i synnerhet de blåstyrda skall ta sin beskärda del av bostadsbyggandet. Och det som byggs skall vara flerfamiljshus, hyresrätter med överkomliga hyror.

Sammanfattning

Vänsterpartiet har konsekvent framfört vår politik i nämnden. Med ständiga reservationer och många skrivelser för att få mera information.

Jag vill poängtera att ingen skugga skall falla över fotfolket.

Socialekreterarna håller generellt hög kompetens. De har bra barnperspektiv och barnen blir både hörda och sedda. Äldreomsorgens personal sliter hårt med otillräckliga förutsättningar och alldeles för lite tid.

Det är förutsättningarna för arbetet som måste förändras. En verksamhet som har tillräckliga resurser och där den politiska ledningen och förvaltningens ledning har tilltro till att personalen både kan och vill göra ett bra arbete och att tillit styr ledningen inte ett kontrollbehov som i inom

äldreomsorgen renderar alltför mycket administration och registrerande och hos socialarbetar-na ett otympligt dokumentationssystem som tar tid från det de en gång utbildade sig för – att arbeta med människor.

Ann-Marie Strömberg

Ledamot stadsdelsnämnd Hägersten-Älvsjö